

Република Србија  
Повереник за информације  
од јавног значаја и заштиту  
података о личности  
Служба Повереника  
Сектор за жалбе и извршења  
-приступ информацијама



Тел: +381 (0) 11 3408 900  
Факс: +381 (0) 11 3343-379  
Булевар краља Александра 15  
11000 Београд  
office@poverenik.rs  
www.poverenik.rs

Index: YIHR- 05-338  
Datum: 5. V 2015  
Mesto: Beograd

Број: 07-00-01116/2015-03

Датум: 29.04.2015. године

Иницијатива младих за људска права

11000 Београд  
Џорџа Вашингтона 26/16

У прилогу Вам достављамо решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број: 07-00-01116/2015-03 од 29.04.2015. године донето по жалби коју сте изјавили против решења Безбедносно информативне агенције број 15-1816 од 17.03.2015. године.

ПОМОЋНИК  
ГЕНЕРАЛНОГ СЕКРЕТАРА  
Гордана Шуњевац



Број: 07-00-01116/2015-03

Датум: 29.04.2015. године

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, у поступку по жалби коју је изјавила Иницијатива младих за људска права из Београда, Џорџа Вашингтона 26/16, против решења Безбедносно информативне агенције број 15-1816 од 17.03.2015. године, на основу члана 35. став 1. тачка 5, члана 33. став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), а у вези са чланом 59. Закона о заштити података о личности („Сл. гласник РС“ број 97/08, 104/09- др.закон, 68/12-одлука УС и 107/12), као и члана 23. и члана 24. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 233. став 1. Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Сл. гласник РС“, број 30/2010), доноси

## РЕШЕЊЕ

I Поништава се решење Безбедносно информативне агенције број 15-1816 од 17.03.2015. године.

II Налаже се Безбедносно информативној агенцији у Београду, да без одлагања, а најкасније у року од пет дана од дана пријема овог решења Иницијативи младих за људска права из Београда, Џорџа Вашингтона 26/16, достави тражене информације о мерама којима се одступа од начела неповредивости тајности писама и других средстава општења које је Агенција применила у 2014. години и то:

-копије докумената из којих се може сазнати број физичких лица и број правних лица према којима су предузете наведене мере,

-копије докумената из којих се може сазнати број предлога које је директор Безбедносно информативне агенције поднео председнику Вишег суда у Београду за примену наведених мера према физичким лицима и посебно према правним лицима,

с тим што ће у копијама наведених докумената заштитити и учинити недоступним податке о личности: име и презиме, адреса становања, лични матични број грађана и друге податке, уколико су садржани у наведеним документима.

III О извршењу решења из става II Безбедносно информативна агенција у Београду ће обавестити Повереника у року од 7 дана од пријема овог решења.

## Образложење

Иницијатива младих за људска права из Београда, изјавила је дана 20.03.2014. године, жалбу Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, против решења Безбедносно информативне агенције број 15-1816 од 17.03.2015. године, наводећи да је првостепени орган ожалбеним решењем супротно закону одбио захтев за приступ траженим информацијама од 04.03.2015. године, па је предложила да Повереник жалбу уважи и омогући јој приступ траженим информацијама. У жалби је такође навела да је побијано решење првостепеног органа у супротности са пресудом Европског суда за људска права број 48135/06, као и решењем Повереника број 07-00-00865/2014-03. Уз жалбу су достављене копије поднетог захтева, ожалбеног решења и акта органа власти број 15-1817 од 17.03.2014. године.

Поступајући по жалби, Повереник је 27.03.2014. године жалбу доставио на изјашњење Безбедносно информативној агенцији, као првостепеном органу у овој управној ствари.

У одговору на жалбу од 03.04.2015. године, првостепени орган је поновио наводе из образложења ожалбеног решења, посебно истичући да се жалиоцу не може омогућити остваривање права на приступ траженим информацијама јер се ради о информацијама које су чланом 15г Закона о безбедносно информативној агенцији, Одлуком И бр. 14-1 од 01.08.2013. године и Уредбом о ближим критеријумима за одређивање степена тајности „државна тајна“ и „строго поверљиво“ одређене за тајне и носе ознаку степена тајности „строго поверљиво“, чији рок тајности није истекао и које су доступне само одређеном кругу лица, па би услед њиховог чињења доступним, могле наступити штетне последице по безбедносне интересе Републике Србије и њених грађана, а што је у складу са чланом 9. тачка 3. и 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Доказ у погледу ових навода није достављен.

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Из списка предмета се утврђује да је жалилац Безбедносно информативној агенцији у Београду поднео захтев од 04.03.2015. године, за слободан приступ информацијама од јавног значаја којим је, тражио приступ информацијама и документима о мерама којима се одступа од начела неповредивости тајности писама и других средстава општења које је Агенција применила у 2014. години и то о броју физичких и броју правних лица према којима су предузете ове мере, као и о броју предлога које је директор Безбедносно информативне агенције поднео председнику Вишег суда у Београду за примену ових мера према физичким лицима и према правним лицима.

Даље је увидом у списе предмета утврђено да је поступајући по поднетом захтеву првостепени орган ожалбеним решењем исти одбио на основу члана 9. тачка 3. и 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, позивајући се на Одлуку И бр. 14-1 од 01.08.2013. године овлашћеног лица у органу, која је, како се наводи, заснована на Закону о тајности података. Истакао је да би услед чињења доступним јавности тражених података могле наступити штетне последице по безбедносне интересе Републике Србије и њених грађана, односно да би достављање истих, збирно, за целу календарску годину створило могућност да се са подацима упозна неограничен број лица, међу којима и она, која представљају претњу безбедности РС, јер имају адекватна стручна знања да из датог фонда података извуку одређене закључке, који би поуздано указали на примарне правце ангажовања Агенције на заштити безбедности РС као националне безбедносне службе, а посебно на њене расположиве капацитете за примену ових посебно сложених поступака и мера.

Чланом 5. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Информација од јавног значаја, у смислу члана 2. овог закона, јесте информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна. Оправдан интерес јавности да зна се према члану 4. Закона, претпоставља да постоји увек када се ради о информацијама од јавног значаја, с тим што је дозвољено да орган власти доказује супротно.

Чланом 8. став 1. Закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, а ставом 2. истог члана прописано је да се ниједна одредба закона не сме

тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Одредбом члана 9. тачке 3. и 5. истог Закона прописано је, између осталог, да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја, ако би тиме озбиљно угрозио националну или јавну безбедност, односно учинио доступним информацију или документ за који је прописима или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, а због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији.

Из цитираних одредаба члана 8. и члана 9. тачка 3. и 5. Закона, произилази да се право на слободан приступ информацијама од јавног значаја може ускратити с позивом на угрожавање националне безбедности, односно поверљивост и тајност тражене информације, али под условом да су за то испуњени и формални и материјални услови прописани цитираним законским одредбама. Формални услов је тај да се ради о информацији или документу за које је прописом или службеним актом заснованим на закону, одређено да се чува као тајна и да је доступан само одређеном кругу лица, а материјални, је тај да се ради о таквој информацији или документу због чијег би одавања дошло до озбиљне повреде претежнијег интереса, односно због чега би могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом и да је ограничење права јавности да зна неопходно у демократском друштву.

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе и одговора на жалбу као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је позивајући се на одредбу члана 9. тачка 3. и 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја одбио захтев жалиоца, с обзиром да жалилац, у смислу цитиране одредбе члана 5. истог Закона, има право да му се тражене информације учине доступним, на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења, а што је у складу са одредбом члана 12. Закона, којом је предвиђена могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући увид, јер би њихова доступност представљала прекомерну обраду података о личности, супротно члану 8. Закона о заштити података о личности а на штету права на приватност. Разматрајући наводе ожалбеног решења, као и разлоге наведене у одговору на жалбу, закључује се да првостепени орган на коме је терет доказивања према одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, није пружио ваљане доказе о томе да би у предметном случају саопштавањем тј. доступношћу тражених статистичких податка могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом и да ли те последице имају превагу над интересом јавности да се исти подаци учине доступним, односно да је ограничење права на слободан приступ податку о броју лица према којима је првостепени орган у 2014. години применио мере којима се одступа од начела неповредивости тајности писама и других средстава општења и податку о броју предлога поднетих председнику суда за примену тих мера, стварно неопходно да би се заштитио интерес безбедности Републике Србије, као и да постоји директна узрочно последична веза између објављивања ових података и могућих штетних последица на које указује првостепени орган. Не могу се, без одговарајућих доказа, прихватити аргументи првостепеног органа о нужности ускраћивања права на приступ информацијама, који се заснивају на претпоставци органа да неко, ко има адекватна стручна знања може из датог фонда података извући одређене закључке и на тај начин доћи до сазнања о примарним правцима ангажовања Агенције као националне безбедносне службе на заштити безбедности Републике Србије, а посебно о њеним расположивим капацитетима за примену тих посебно сложених поступака и мера. Првостепени орган се такође у образложењу ожалбеног решења само позвао на Одлуку И бр. 14-1 од 01.08.2013. године о одређивању тајности тражених информација, без достављања доказа о томе.

При доношењу одлуке по жалби, Повереник је имао у виду чињеницу да је Европски суд за људска права по представци број 48135/06 – Иницијатива младих за људска права против Србије, пресудом од 25.06.2013. године, утврдио да је дошло до повреде члана 10. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода, да тужена држава мора да обезбеди да Безбедносно информативна агенција Србије достави подносиоцу представке тражене информације, након чега је Агенција доставила информације. Предмет се односио на случај из 2005. године по захтеву истог тражиоца информација, у коме је Безбедносно информативна агенција такође ускратила информације о томе колико је људи у 2005. години било предмет електронског надзора од стране те Агенције, па информације није учинила доступним ни на основу решења које је Повереник донео по жалби тражиоца.

На основу свега изложеног, Повереник је применом члана 23. и 24. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 233. став 1. Закона о општем управном поступку, донео одлуку као у диспозитиву овог решења, наставши да је жалба основана.

Безбедносно информативна агенција је у обавези да о извршењу решења обавести Повереника у складу са чланом 24. став 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Против решења Повереника није допуштена жалба, већ се, у складу са Законом о управним споровима, може покренути управни спор тужбом Управном суду, у року од 30 дана од дана пријема решења.

ЗАМЕНИЦА ПОВЕРЕНИКА



Решење доставити:

1. Иницијативи младих за људска права из Београда,
2. Безбедносно информативној агенцији,
3. Писарници